

være udmærkede for de Egnes Vedkommende, som ligge rundt om Ringkøbing Fjord. Det er i Virkeligheden Ringkøbing By, der sætter dette Lovforslag igennem. Den har agiteret i ganske voldsom Grad, og denne Agitation hviler i Grunden kun paa dette ene, at man paa Ringkøbing Torv kan købe Fisken 10—12 Øre billigere pr. Pund end før, og paa Basis af det skulle vi fortsætte med at udgive Statens Midler til at opretholde en Gennemgravning ved Hvide Sande, hvad der i Virkeligheden er ganske urigtigt. Det forekommer mig at være det centrale for Rigsdagens Vedkommende, at vi ingen Ret have til at give Statens Penge ud til noget, der ikke er en til Udgifterne svarende Løsning, eller som ikke tilfredsstiller Befolkningen og tilvejebringer Forhold omkring Ringkøbing Fjord, der ere meget bedre end de nuværende, og jeg er ganske sikker paa, at man vil komme til at give en Strøm af Penge ud, hvis vi vedtage det foreliggende Lovforslag. Thi, som jeg har sagt mange Gange, det vil altid være det billigste at følge det af Naturen anviste Udløb; det har jeg dokumenteret saa udførligt tidligere, at jeg ikke skal komme ind derpaa nu. Kun skal jeg sige et Par Ord med Hensyn til det, der stadig trækkes frem, og som i Dag er trukket frem af den ærede Ordfører for det første Mindretal (P. Th. Nielsen), nemlig Forlangendet om at gøre det Forsøg færdigt, som er gjort ved Hvide Sande. Med hvad Ret forlange de Herrer dette Forsøg gjort færdigt, naar Forsøget af 1892 ikke er gjort færdigt? Det forekommer mig, at dette Forsøg har første Prioritet paa at blive gjort færdigt. Saa siger man videre: Hvis disse Foranstaltninger vise sig ikke at være heldige, er det nemt at lukke Løbet; saa kan Løbet lukkes for de meget omtalte 75,000 Kr. Jeg vil sige det omvendte: Hvis det viser sig, at Forsøget af 1892 ikke kan gennemføres, og hvis det ikke viser sig tilstrækkeligt — at det er billigere, er der ingen Tvivl om —, saa er det endnu billigere atter at aabne Hvide Sande end at lukke det. Jeg kan derfor ikke se, med hvad Ret man, naar der er Tale om Forsøg, forlanger Forsøget ved Hvide Sande gennemført, medens Forsøget af 1892, der giver den bedste Løsning, burde være gennemført.

Jeg skal hermed anbefale at blive staaende paa det Standpunkt, vi en Gang have taget. Jeg kan ikke tro andet end, at den Motivering, der er givet af et enkelt Medlem i Landstinget, at han ikke

ønskede at stemme, fordi han ikke havde sat sig grundigt ind i Sagen, er rigtig, men her i Folketinget have vi sat os grundigt ind i Sagen, vi have grundigt gennemdrøftet den og debatteret den, og jeg kan derfor ikke tro andet end, at Landstinget, hvis vi sende Lovforslaget tilbage, maa indrømme Rigtigheden af, at vi grundigt have gennemarbejdet Lovforslaget, og saa bøje de sig nok for vor Opfattelse.

S. Sørensen: Da det ærede Medlem, der nu satte sig (Holger Neergaard), saavel som de ærede Medlemmer fra Kerteminde (Eduard Larsen) og for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) nærmest have udtalt det, som jeg havde tænkt mig at sige om dette Lovforslag i den Skikkelse, hvori det er kommet tilbage fra Landstinget, kan jeg fatte mig meget kort. Jeg kan ikke undlade at minde om, at dette Lovforslag, som nu er kommet tilbage til os fra Landstinget, oppe i dette fine Ting har faaet en Skikkelse, som er meget daarligere og uklarerere og mere gummielastiscumsagtig end det Lovforslag, Ministeren fremsatte, og derfor er det mig meget mindre muligt at stemme for det end for det, der forelaa fra den højtærede Ministers Side. Dette var klarere; man vidste, hvor langt det rakte, og hvad det forlangte; det ved man ikke med Hensyn til den her foreliggende Affattelse. Udtrykket „en delvis Lukning“ er ikke en Gang Dansk; jeg er ikke enig med en foregaaende Taler, der mente, at en delvis Lukning nærmest var et Udtryk for, at man tildels skulde søge at holde Løbet aabent; det tror jeg ikke. Naar man skulde omskrive Udtrykket efter virkelig dansk Sprogbrug, vilde det nærmest betyde en Begyndelse til en Lukning og derfor forudsætte en Lukning. Men Udtrykket „en delvis Lukning“ er ganske meningsløst. Enten er en Dør, som det er nævnt, aaben eller lukket, at den staar paa Klem, hører ingen Steder hjemme.

Saa taler man om, at Nymindestømmen skal afdæmmes. Jeg tvivler noget om, at man rigtig ved, hvor den Dæmning skal være, eller hvad det betyder at lade Nymindestømmen afdæmme. Nogle mene, at Dæmningen skal være oppe i Nærheden af Hvide Sande. Det har jeg hørt udtale, men det passer slet ikke; det er milevidt derfra, at der skal afdæmmes. Det er Nymindestømmen, der skal afdæmmes, det skal den i hvert Tilfælde. Enten man vil vise den ud i Havet ved Nymindegab eller oppe ved Hvide Sande; der skal